

er det, at han maa tro, at vi holde af lange Taler.

Ministeren for Kirke- og Under-

visningsvæsenet: Der er, siden jeg sidst havde Ordet, fra forskjellige Sider givet Understøttelse til adskillige af de Forslag, der ere fremsatte fra Ministeriets Side, saa at jeg ikke tror, at det vilde være rigtigt, om jeg nu vilde opholde mig længe ved disse Forslag. Derimod vil jeg ikke tie ligeoverfor det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Det ærede Medlem, der er traadt op som Ordfører for Mindretallet, og som derfor ogsaa er traadt stærkest op mod forskjellige af de fra min Side stillede Forslag, og det selv paa Punkter, hvor jeg oprigtig maa sige, at der, naar man ser paa Realiteten af det Foretiggende, var usædvanlig ringe Grund for et Mindretal til at træde op med en saadan Styrke mod en Afgjørelse, som Ministeren holder paa, og som Flertallet i Udvalget har sluttet sig til — dette ærede Medlem har jo nu atter havt Ordet, og han begyndte paa en saadan Maade, at jeg troede, at det kunde have til Følge, at ogsaa jeg for mit Vedkommende kunde fatte mig ganske overordentlig kort, idet han med Hensyn til flere af de almindelige Ytringer, som jeg var fremkommen med i mit Foredrag lige overfor ham, og som han mente vel berøede paa nogen Misforstaelse, eller som han i alt Fald ikke havde kunnet sætte sig ind i, yttrede, at det ikke vilde være rigtigt at komme videre tilbage til dem, hvorfor han ogsaa kun vilde levere nogle enkelte Bemærkninger til selve de stillede Forslag. Men det er nu en Gang mod det ærede Medlems Natur at blive ved saadanne enkelte Forslag og deres virkelige Omraade; han kan ikke undgaa at streife ind paa ganske andre og almindelige Omraader, og han kan heller ikke undgaa at gjøre det paa en saadan Maade, at det med Nødvendighed maa fremkalde Indsigelse, navnlig fra Ministerens Side. Det er ganske vist, at det vilde vise i alt Fald en overordentlig ringe Hensynstagen til en enkelt Rigsdagsmands Ytringer og vilde være Noget, som jeg af Hensyn til det ærede Medlem selv ikke vilde gjøre mig skyldig i, om en Minister kunde lade sig sige den

Slags almindelige Domme, som fremsættes af det ærede Medlem, uden at finde sig foranlediget til at imødegaa dem. I det Foredrag, som det ærede Medlem nu kom med, udtalte han ved en Leilighed, som synes meget lidt egnet til at føre hen derpaa, den almindelige Dom, at det var sikkert nok, at der paa den urimeligste Maade bortodledes Penge til Sorø Akademi (Berg: Sa!). Sa, det kan gjerne være det ærede Medlems Mening, men han maa dog finde sig i enten at maatte komme frem med Noget, der begrundet denne Mening, eller i, at man mener, at han gjorde rettest i at holde den Mening tilbage. Det er i alt Fald Noget, der maa møde en meget skarp Modsigelse, at man ved at fremsætte en saadan almindelig Dom skulde have gjort det Allermindeste. I det det ærede Medlem kom ind paa den oftere omtalte Kirkebygning i Hou paa Langeland, kunde han ikke nøies med at blive paa det Terrain, som naturligt ligger for her, men han kom ind paa saadanne Betragtninger som, at det var Noget, man ikke kunde gaa ind paa, fordi man maatte gjøre en hel storartet Forandring i de herhen hørende Forhold, saaledes at det kom til at vaahvile Eiendeeierne at opføre nye Kirkebygninger, hvor der kunde være Trang dertil. Men nu har det jo for nylig viist sig, at der selv ved et andet mindre Spørgsmaal om, hvad der skulde kunne paalægges Kirketiendeeierne, har kunnet reise sig en hel Del Tvivl; der vil i alt Fald Spørgsmaalet kunne komme frem, om det end tidligere aldrig er faldet noget Menneffe ind, at det skulde være Meningen af den bestaaende Lovgivning, at, naar nogle Beboere ønskede Opførelsen af en Kirke, og Kirketienden var tilstrækkelig dertil, saa skulde ogsaa den Forpligtelse paahvile Eiendeeieren at bygge en saadan Kirke. Man har i den sidst vedtagne Kirkesynslov anset sig berettiget til at forlange en Udvidelse af Kirkerne under meget indsnævrende Betingelser, og det endda saaledes, at, naar der var Tvivl tilstede om, hvorvidt Kirketienden ogsaa var forpligtet til at foretage Udvidelsen, skulde Sagen kunne indbringes for Domstolene. En Bestemmelse derimod, hvorefter der skulde kunne paahvile Eiendeeieren en Forpligtelse i det